

Κι αυτη η γελαδα που ναι κει, δεν ειναι εκει,
γιατι μολις θυσιασται, το αιμα της φτανει ως εσενα;

151

Σ επικαλουμαστε, εσενα πουσαι ο Τζουοκ. Εσυ μουδωσες τον πατερα που με γεννησε. Κι εσενα επικαλουμαι, ω πατερα μου. Γιατι κατεδηκεις κατω απ τη γη και τωρα μενεις σιωπηλος; Εκει δεν ητανε το σπιτι σου το πρωτο; Οταν το κακο μπαινει στο σπιτι σου, γιατι δεν απευθυνεσαι στον Τζουοκ; Το σπιτι σου εγινε ολωνων το μπαιγνιο. Γι αυτο πηγες μπρος στον Τζουοκ, κι εμεις σκεφτομαστε πως πια κακο δε θα μας τυχει τωρα που μας αφησες.

Τωρα δοθηθα μας, ω Τζουοκ. Γιατι αφηνεις στον Τζουοκ μοναχα να μας σωσει; Του Θεου το πνευμα εχει θαραθει τη θλιψη, εγκαταλειπει τους ανθρωπους και πεθαινουνε. Γιατι το βλεμμα σου σε μας δε στρεφεις, γιατι δε μας σωζεις; Κατω απο τη γη κατεδηκεις και ξεχασες πως οποιος ειναι απο αλλη καλυδα δε μπορει να την φυλαξει τη δικη σου.

152

Ω Τσιλλουκ, αιτια της καταστροφης της γης μας:
Γιατι δε στρεφεσαι ξανα προς το Θεο, κει πανω;
Γιατι δε στρεφεσαι ξανα προς τον αληθινο Θεο;
Προς το Θεο Προστατη, που τη χωρα μας στηριζει;
Προς το Θεο, το Δωρητη, που τη χωρα μας στηριζει;

153

Σε υμνουμε, εσε που εισαι Θεος. Προστατευε μας, εμιαστε μας στα χερια σου.
Προστατευε μας, σωσε με. Συ κι ο Νγιακαγγκ μοναχα επλασατε,
οι ανθρωποι ειναι μες στα χερια σας, κι εσυ, ω Νγιακαγγκ, το Θεο συνηθως παρα-
στεκεις για τη σωτηρια μας, κι εσυ τη στελνεις τη βροχη.
Σου ανηκει ο ηλιος, σου ανηκει το ποταμι, εσυ που εισαι ο Νγιακαγγκ.
Ερχεσαι απο τους υψηλιους τοπους, κι ο πατερας σου μαζι, εσεις οι δυο που σωσατε
τη γη και με το Ντοκ μαζι το γιο σου, υποταξατε ολους τους λαους.
Το δοδι να που ναι για σας, και το αιμα του θα παιει προς το Θεο και προς εσενα.

Φανγκ

154

Ο Ντζιλ: Στις αγιασμενες σταχτες του δοσμενου θυματος,
περιπλανωμενων πνευματων της νυχτος,
που παν το σκοτεινο διατρεχοντας το δασος,
χωρις σταματημο...
Πότε!

Ο χορός: Γιο, γιο, ποτέ!

Ο Ντζιλ: Πνευματα των νεκρων που δεν ειδαν τις επικηθειες θυσιες.

Ο χορός: Γιο, γιο, ποτέ!

Ο Ντζιλ: Νεκροι που ακομη δεν περασαν,
περασαν το ποταμι των δακρυων.

Ο χορός: Γιο, γιο, ποτέ!

Ο Ντζιλ: Ποταμι των δακρυων και των στεναγγιων.

Ο χορός: Ποταμι των δακρυων και των στεναγγιων.

Ο Ντζιλ: Ποταμι της μεγαλης της αναπαυσης.

Ο χορός: Ποταμι της μεγαλης της αναπαυσης.

Ο Ντιλ: Πνευμα της νυχτας, πνευματα σκοτεινα,
προστατες μας.

Ο χορός: Προστατες μας.

Ο Ντζιλ: Εσυ, γιε μου, να εισαι φυλαγμενος, εσυ, γιε μου,
να εισαι φυλαγμενος παντα.

Ο χορός: Γιο, γιο, παντα!

155

Ω, εσυ που κυβερνας τη δυναμη, εσυ Πνευμα της αντρικης ενεργειας,
εσυ ολα τα μπορεις, και διχως σενα εγω τιποτα δε μπορω, εγω τιποτα δε μπορω,
εγω που ειμαι αγιασμενος, Πνευμα, εγω που ειμαι αφιερωμενος,
τη δυναμη μου την κρατω απο σενα, την ισχυ μου. Μου δωσες το δωρο,
Πνευμα της δυναμης, σενα καλω. Να εισαι το τραγουδι μου ευμενης,
πρεπει να υπακουσεις, Πνευμα, σου δωσα εκεινο που ζητουσες,
δοθηκε η θυσια, θυσια δοσμένη μες στο δασος,
Πνευμα, ειμαι δικος σου, εισαι δικος μου, ελα.

Χοτεντοϊ

156

Ω Τσουιγκοα,

εσυ πατερα των πατερων,

εισαι ο πατερας μας.

Κανε της θυελλας τα συννεφα βροχη να ριξουν,

κανε τα κοπαδια μας να ζησουν,

κανε μας να ζησουμε.

Αλιμονο, εηϊαι αδυναμος πολυ,

διψαω, πειναω,

ω, αν μπορούσα τον καρπο να φαω των καμπων!

Δεν εισαι ο πατερας μας,